

V Praze dne 18.5.2020

Městský soud v Praze

Spálená 2

112 16 Praha 2

podatelna@msoud.pha.justice.cz

Navrhovatel: JUDr. Adam Černý, advokát, se sídlem Dřevná 382/2, 12800 Praha, Nové Město

Odpůrce: Ministerstvo zdravotnictví ČR, Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

Návrh na zrušení opatření obecné povahy – mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20581/2020-1/MIN/KAN, a mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20588/2020-1/MIN/KAN

S ohledem na závažnost zásahu do základních práv a svobod si dovoluji požádat o přednostní projednání věci

Přílohy:

- Mimořádné opatření MZ ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20581/2020-1/MIN/KAN
- Mimořádné opatření MZ ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20588/2020-1/MIN/KAN

I. Předmět návrhu

Mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20581/2020-1/MIN/KAN, bylo s odkazem na ustanovení § 69 odst. 1 písm. b) a i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o ochraně veřejného zdraví**“), nařízeno, že:

„I.

S účinností ode dne 18. května 2020 od 00:00 hod. do 25. května 2020 do 0:00 hod. se

I. omezuje provoz provozoven stravovacích služeb tak, že se jejich provozovatelům zakazuje

a) připustit přítomnost veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb, s výjimkou:

- *provozoven, které neslouží pro veřejnost (např. zaměstnanecké stravování, stravování poskytovatelů zdravotních služeb a sociálních služeb, ve vězeňských zařízeních),*
- *prodeje mimo provozovnu stravovacích služeb (např. provozovny rychlého občerstvení s výdejovým okénkem nebo prodej jídla s sebou bez vstupu do provozovny),*
- *venkovních prostor provozovny stravovacích služeb,*

b) prodej v provozovnách stravovacích služeb umístěných v rámci nákupních center s prodejní plochou přesahující 5 000 m²,

II. omezuje provoz ubytovacích podniků tak, že se jejich provozovatelům zakazuje prodej ubytovacích služeb, s výjimkou osob poskytujících ubytování v ubytovnách, lázeňských zařízeních (pro účely poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče) a školských ubytovacích zařízeních; tento zákaz se nevztahuje na prodej a poskytnutí ubytovacích služeb:

- *osobám za účelem výkonu povolání, podnikatelské nebo jiné obdobné činnosti,*
- *cizincům do doby opuštění území České republiky a cizincům s pracovním povolením na území České republiky,*
- *osobám, kterým nařídil orgán ochrany veřejného zdraví karanténu, a*
- *osobám ohroženým domácím násilím,*

III. zakazuje další činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku tak, že se jejich provozovatelům zakazuje

a) provoz taxislužby, s výjimkou taxislužby rozvážející potraviny nebo osob s oprávněním řidiče taxislužby,

b) přítomnost veřejnosti ve vnitřních bazénech a v saunách,

c) provádět prohlídky vnitřních prostor v hradech a zámcích,

d) provozovat činnost, které jsou živností podle živnostenského zákona, a při kterých je porušována integrita kůže,

IV. omezuje

a) činnost v provozovnách, v nichž není zakázán provoz, tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- aktivně bránit tomu, aby se zákazníci zdržovali v kratších vzdálenostech od sebe, než jsou 2 metry,
- zajistit řízení front čekajících zákazníků, a to jak uvnitř, tak před provozovnou, zejména za pomoci označení prostoru pro čekání a umístění značek pro minimální rozestupy 2 metry mezi zákazníky,
- umístit dezinfekční prostředky u často dotýkaných předmětů (především kliky, zábradlí, nákupní vozíky) tak, aby byly k dispozici pro zaměstnance i zákazníky provozoven a mohly být využívány k pravidelné dezinfekci,
- zajistit, aby pracovníci provozoven nosili rukavice při kontaktu se zbožím a při přijímání plateb od zákazníků,
- zajistit informování zákazníků o výše uvedených pravidlech, a to zejména prostřednictvím informačních plakátů u vstupu a v provozovně, popřípadě sdělováním pravidel prostřednictvím reproduktorů v provozovně,

b) prodej nebaleného pečiva tak, že jeho prodejci musí dodržovat následující pravidla: je zajištěno, že v místě odběru pečiva nedochází ke shlukování osob,

- prodejní místo je vybaveno pomůckami osobní hygieny,

c) provoz maloobchodních prodejen potravin se samoobslužným prodejem tak, že prodejci musí poskytovat bezplatně zákazníkům u každého vchodu do takové prodejny jednorázové rukavice nebo jiný obdobný ochranný prostředek na ruce (např. mikrotenový sáček),

d) provoz farmářských a ostatních venkovních trhů a tržišť tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- neprodávat potraviny výlučně určené k bezprostřední konzumaci,
- zajistit odstupy mezi stánky, stolky nebo jinými prodejními místy nejméně 2 metry,
- aktivně zajišťovat, aby zákazníci mezi sebou udržovali odstup nejméně 2 metry,
- umístit nádoby s dezinfekčními prostředky u každého prodejního místa,
- zajistit, aby pracovníci prodejních míst nosili rukavice při kontaktu se zbožím a při přijímání plateb od zákazníků,
- prodávat zboží bez možnosti ochutnávky nebo konzumace potravin a pokrmů nebo zkoušení oblečení na místě,

e) provoz zoologických zahrad, botanických zahrad, arboret a podobných provozů, do kterých lze vstupovat jen na základě vstupenky, tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- návštěvníci zoologických zahrad budou moci nakupovat výlučně časové vstupenky vzdáleným přístupem, (on-line), bez možnosti jejich zakoupení na místě,
- počet návštěvníků bude v jednom dni omezen tak, aby nepřesáhl 150 osob na jeden hektar plochy zařízení,
- vnitřní pavilony a expozice jsou uzavřeny,
- provozovatel zajistí zvýšenou dezinfekci areálu, vzdálenost mezi lavičkami na minimálně 4 metry, zamezení kontaktu návštěvníků a zaměstnanců pečujících o zvířata,
- provozovatel zajistí opatření k zabránění hromadění osob a kontroly dodržování minimálních rozestupů v místech, kde lze očekávat akumulaci osob, např. dětská hřiště, prostory před záchody, odpočinkové zóny, atrakce, občerstvovací zóny apod.,

f) provoz knihoven tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- zajistit, aby pracovníci knihoven nosili rukavice při kontaktu s knihami a dalším podobným zbožím,
- u vstupu do knihovny zákazník provede dezinfekci rukou, přičemž dezinfekční prostředek zajistí provozovatel knihovny,

g) prodej oděvů a obuvi tak, že prodejci musí dodržovat následující pravidla:

- zkoušení oděvů a obuvi probíhá až po předchozí dezinfekci rukou zkoušející osobou,
- při vrácení oděvů v rámci reklamace apod. se oděvy uloží po dobu 24 hodin odděleně od ostatního zboží a teprve poté je lze znovu nabízet zákazníkům,

h) činnost holičství a kadeřnictví tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- holič nebo kadeřník (dále jen „holič“) při výkonu své práce používá zdvojenou ochranu dýchacích cest, vedle roušky apod. také ochranný štít,
- mezi zákazníky jsou dodrženy odstupy alespoň 2 metry, stejně jako mezi holičem a jeho zákazníkem jsou od ostatních holičů a jejich zákazníků dodrženy odstupy alespoň 2 metry,
- v případě, že holič nebo zákazník má tělesnou teplotu 37 °C a vyšší nebo jiné příznaky onemocnění COVID-19, je zamezeno jeho přístupu do provozovny holičství nebo kadeřnictví,
- v provozovně holičství nebo kadeřnictví jsou dostupné dezinfekční prostředky pro dezinfekci rukou,
- na záchodech jsou dostupná antibakteriální mýdla, dezinfekční prostředky pro dezinfekci rukou a jednorázové ručníky,
- před začátkem poskytování služby, po ukončení poskytování služby a při přechodu k jinému zákazníkovi si holič vždy dezinfikuje ruce prostředkem s virucidním účinkem, a pokud používá rukavice, vymění si rukavice a mezitím si dezinfikuje ruce,
- povrchová dezinfekce se provádí po poskytnutí služby každému zákazníkovi, včetně všech použitých kadeřnických pomůcek,
- podlaha je dezinfikována alespoň jednou denně,

i) provozovny manikúry, pedikúry, masáží, kosmetických služeb a podologie tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- osoba poskytující tuto službu při výkonu své práce používá zdvojenou ochranu dýchacích cest, vedle roušky apod. také ochranný štít,
- mezi zákazníky jsou dodrženy odstupy alespoň 2 metry, stejně jako mezi osobou poskytující tuto službu a jejím zákazníkem jsou od ostatních osob poskytujících tuto službu a jejich zákazníků dodrženy odstupy alespoň 2 metry,
- v případě, že osoba poskytující tuto službu nebo zákazník má tělesnou teplotu 37 °C a vyšší nebo jiné příznaky onemocnění COVID-19, je zamezeno jeho přístupu do provozovny,
- v provozovně jsou dostupné dezinfekční prostředky pro dezinfekci rukou,
- na záchodech jsou dostupná antibakteriální mýdla, dezinfekční prostředky pro dezinfekci rukou a jednorázové ručníky,
- povrchová dezinfekce se provádí po poskytnutí služby každému zákazníkovi, včetně všech použitých pomůcek,
- podlaha je dezinfikována alespoň jednou denně,

- osoba poskytující tuto službu používá při výkonu práce jednorázové rukavice (s výjimkou masáží), které vymění u každého zákazníka a mezitím provede dezinfekci rukou prostředkem s virucidním účinkem,
- před a po masáži osoba poskytující tuto službu provede dezinfekce rukou,
- před poskytnutím služby se provede povinná dezinfekce ošetřované plochy u zákazníka,

j) provoz muzeí, galerií, výstavních sálů a dalších podobných zařízení tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- v zařízení se nachází ve stejný čas nejvýše 100 osob a zároveň se nachází nejvýše jeden návštěvník na 10 m² prostor přístupných návštěvníkům,
- mezi návštěvníky jsou dodržovány odstupy alespoň 2 metry, s výjimkou členů domácnosti,
- návštěvník u vstupu provede dezinfekci rukou, přičemž dezinfekční prostředky zajistí provozovatel zařízení,

k) provoz divadel, kin, koncertních sálů, cirkusů a podobných provozů tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- provozovatel zajistí alespoň jednu osobu, která dohlídí na dodržování následujících pravidel a působí na diváky a další osoby, aby je dodržovali,
- následující pokyny jsou sdělovány divákům a dalším osobám zejména formou informačních tabulí, letáků, na obrazovkách, plátnech apod.,
- v hledišti je nejvýše 100 diváků,
- v případě míst pro sezení s pevně umístěnými sedadly diváci sedí jen v každé druhé řadě a v takové řadě diváci sedí tak, že mohou sedět vždy nejvýše dvě osoby vedle sebe a od jiných osob je bude oddělovat alespoň jedno volné sedadlo,
- mimo hlediště je zamezeno sedět na místech jinak určených k sezení,
- v případě míst pro sezení bez pevně umístěných sedadel diváci sedí tak, že společně sedí nejvýše ve dvojicích a od jiných osob je odděluje vzdálenost alespoň 1,5 metru,
- mezi prodejními místy vstupenek je odstup alespoň 2 metry,
- v řadě osob čekajících na prodej vstupenek jsou řazeni zákazníci s odstupem alespoň 2 metry a jsou vyzýváni informačními letáky k dodržování tohoto odstupem a k tomu, aby nejlépe platili platební kartou,
- ve vstupním prostoru a na chodcích jsou dostupné dezinfekční prostředky pro dezinfekci rukou,
- neprodávají a nekonsumují se žádné potraviny včetně nápojů,
- před zahájením představení apod. je celý prostor určený pro diváky dezinfikován, průběžně se provádí úklid i při provozu (dezinfekce klik, madel, pultů atd.), denní úklid se provádí dezinfekčními přípravky s virucidními účinky, a to v souladu s případnými dalšími doporučeními místně příslušné krajské hygienické stanice,

l) provoz venkovních prostor provozovny stravovacích služeb tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:

- zákazníci jsou usazeni tak, že mezi nimi je odstup alespoň 1,5 metru, s výjimkou zákazníků sedících u jednoho stolu,
- venkovní prostory provozovny jsou uspořádány tak, aby sedící zákazníci ve kterékoliv části nebyli ve vzdálenosti kratší než 1,5 metru od kolemjdoucích osob, ledaže

venkovní prostory provozovny od okolí dělí pevná bariéra bránící šíření kapének z dýchacích cest,

- *provozovatel aktivně brání shromažďování osob ve vzájemné vzdálenosti menší než 1,5 metru, včetně čekací zóny provozovny,*
  - *při vstupu do vnitřních i venkovních prostor provozovny stravovacích služeb je zajištěna možnost dezinfekce rukou pro zákazníky,*
  - *zákazníkům je umožněn přístup na záchod ve vnitřních prostorech provozovny; provozovatel zajistí, aby zákazníci při pohybu po vnitřních prostorech provozovny udržovali povinný odstup,*
  - *dezinfekce židlí a stolů se provádí před usazením každé nové skupiny zákazníků,*
  - *v případě prodeje přes výdejové okénko se dezinfekce výdejového okénka provádí alespoň každé 2 hodiny,*
  - *zákazník nemá povinnost nosit ochranný prostředek dýchacích cest v době konzumace potravin a pokrmů včetně nápojů u stolu,*
  - *v případě, že pracovník provozovny má tělesnou teplotu 37 °C a vyšší nebo jiné příznaky onemocnění COVID-19, je zamezeno jeho přístupu do provozovny,*
  - *provozovatel postupuje tak, aby vedl zákazníky k dodržování všech opatření,*
- m) provoz nákupních center s prodejní plochou přesahující 5 000 m² tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:*

- *provozovatel zajistí alespoň jednu osobu, která dohlídí na dodržování následujících pravidel a působí na zákazníky a další osoby, aby je dodržovali,*
- *následující pokyny pro zákazníky jsou sdělovány zákazníkům a dalším osobám zejména formou informačních tabulí, letáků, na obrazovkách, rozhlasem apod.,*
- *provozovatel zajistí viditelné označení pokynu k dodržování rozestupu 2 metrů mezi osobami na veřejně přístupných plochách v nákupním centru (např. formou infografiky, spotů v rádiu centra, infografiky u vstupů do prodejen a jiných provozoven, infografiky na podlaze veřejných prostor apod.),*
- *je realizován režimový plán úklidu, kterým bude upraven režim úklidu, dezinfekce, případně dekontaminací společných prostor na základě odborného doporučení místně příslušné krajské hygienické stanice,*
- *je zamezováno shlukování osob, zejména ve všech místech, kde to lze očekávat, např. vstupy z podzemních garáží, prostor před výtahy, eskalátory, travelátory, záchody apod.,*
- *u každého vstupu pro zákazníky a zaměstnance do obchodního centra je zajištěna možnost dezinfekce rukou,*
- *ve všech prodejnách a jiných provozovnách je zajištěna možnost dezinfekce rukou alespoň v prostoru každé pokladny nebo pokladní zóny,*
- *platební terminály jsou pravidelně dezinfikovány,*
- *použití míst určených k odpočinku (židle, křesla, lavice apod.) je omezeno tak, aby nebyla místa shromažďování osob,*
- *u vchodu do každé provozovny je umístěno viditelné označení pokynu dodržování odstupů osob 2 metry od sebe v prostoru provozovny,*
- *provozovatel zajistí školení pracovníků s cílem zajistit a ověřit znalosti o opatřeních, příznacích nemoci a prevenci šíření nákazy včetně ochrany návštěvníků a pracovníků,*

- provozovatel zajistí pro návštěvníky a další osoby v nákupním centru možnost odstranění osobních ochranných prostředků (roušky, rukavice apod.) do směsného odpadu,
  - dětské koutky a podobné služby nejsou provozovány,
- n) provoz vnitřních sportovišť tak, že jejich provozovatelé musí dodržovat následující pravidla:
- omezit přítomnost zákazníků tak, aby byly mezi nimi rozestupy alespoň 2 metry s výjimkou oddělených organizovaných aktivit nebo skupin,
  - nelze používat šatny a sprchy,
  - vstup a cvičení po celou dobu pouze s ochrannými prostředky dýchacích cest, s výjimkou organizovaných tréninků v rámci oddělených aktivit a skupin,
  - zajistit dezinfekci strojů a dalšího cvičebního nářadí a pomůcek po použití každým klientem,
  - průběžně dezinfikovat místa, kde se klienti vyskytují,
  - zajistit dezinfekci rukou pro personál i klienty,
  - klienti provedou povinnou dezinfekci rukou před zahájením a po celkovém ukončení cvičení,
  - prodávat pouze balené nápoje a balené potraviny,
  - upravit časový harmonogram tak, aby mezi jednotlivými lekci proběhl úklid, vyvětrání a dezinfekce prostor.

II.

Toto mimořádné opatření nabývá platnosti dnem jeho vydání. “

Mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20588/2020-1/MIN/KAN, pak bylo s odkazem na ustanovení § 69 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví nařízeno, že:

„I.

S účinností ode dne 18. května 2020 od 00:00 hod. do 25. května 2020 do 0:00 hod. se zakazují nebo omezují slavnosti, divadelní a filmová představení, sportovní a jiná shromáždění a trhy tak, že se

I. zakazuje

- a) *pobývat na veřejně dostupných místech v počtu více než deseti osob, s výjimkou členů domácnosti, výkonu povolání, podnikatelské nebo jiné obdobné činnosti, účasti na pohřbu, a mít odstup od jiných osob menší než 2 metry,*
- b) *konzumovat potraviny včetně nápojů na veřejnosti v místě jejich prodeje nikoli v nezbytně nutných případech pro potřeby nezbytného občerstvení, jedná-li se o potraviny určené k bezprostřední konzumaci, a v takovém případě pobývat za účelem jejich konzumace od prodejny, výdejového okénka apod. méně než 10 metrů;*

II. zakazuje, není-li tímto nebo jiným krizovým opatřením stanoveno jinak, divadelní, hudební, filmová a další umělecká představení, sportovní, kulturní, náboženské, spolkové, taneční,

tradiční a jim podobné akce a jiná shromáždění, výstavy, slavnosti, poutě, přehlídky, ochutnávky, trhy a veletrhy, vzdělávací akce, oslavy, a to jak veřejné, tak soukromé, s účastí přesahující ve stejný čas 100 osob; tento zákaz se nevztahuje na schůze, zasedání a podobné akce ústavních orgánů, orgánů veřejné moci, soudů a jiných veřejných osob, které se konají na základě zákona;

III. omezuje sportování na sportovištích, v parcích, v přírodě a na jiných veřejně přístupných místech tak, aby probíhalo za splnění těchto podmínek:

a) společně sportuje nejvýše 100 osob,

b) nejsou využívány společné šatny, umývárny, sprchy a podobná zařízení, ve kterých by nebyly plněny shora uvedené podmínky, s výjimkou používání záchodů za podmínky, že je nastaven režim tak, aby se ve vnitřních prostorech nepotkávalo vícero osob; v těchto případech je však třeba zabezpečit provádění zvýšených hygienických opatření, zejména dezinfekce rukou, ale také míst, kterých se běžně dotýkají ruce;

IV. omezuje

a) konání hromadných akcí ve venkovních i vnitřních prostorách s účastí nejvýše ve stejný čas 100 osob tak, že musí být dodržována následující pravidla:

- je zachováván odstup mezi osobami nejméně 2 metry, s výjimkou členů domácnosti,*
- je k dispozici nádoba s dezinfekčním prostředkem na dezinfekci rukou;*

b) organizovaný trénink sportovců na venkovním i vnitřním sportovišti tak, že musí být dodržována následující pravidla:

- na sportovišti se nachází ve stejném čase nejvýše 100 osob,*
- vzdálenost mezi sportovci a ostatními osobami bude zachováвана nejméně 2 metry,*
- sportovci v době tréninku nebo zápasu nejsou povinni nosit ochranný prostředek dýchacích cest (nos, ústa), který brání šíření kapének,*
- na sportovišti bude k dispozici nádoba s dezinfekčním prostředkem na dezinfekci rukou,*
- nejsou využívány související vnitřní prostory sportoviště, zejména společné šatny, umývárny, sprchy a podobná zařízení, s výjimkou používání záchodů za podmínky, že je nastaven režim tak, aby se ve vnitřních prostorech nepotkávalo vícero osob; v těchto případech je však třeba zabezpečit provádění zvýšených hygienických opatření, zejména dezinfekce rukou, ale také míst, kterých se běžně dotýkají ruce,*
- po skončení tréninku bude prováděna pravidelná dezinfekce všech použitých tréninkových pomůcek;*

c) účast na sňatečném obřadu tak, že musí být dodržována následující pravidla:

- účastní se jen snoubenci, jejich dva svědci, osoba jednající za orgán veřejné moci anebo osoba jednající za orgán oprávněné církve, matrikář a další osoby tak, aby celkový počet osob nebyl vyšší než 100 osob,*
- snoubenci v průběhu sňatečného obřadu nejsou povinni nosit ochranný prostředek dýchacích cest (nos, ústa), který brání šíření kapének,*
- účastníci sňatečného obřadu nemají povinnost dodržovat odstupů nejméně 2 metry od jiných osob,*

- po skončení sňatečného obřadu je provedena dezinfekce všech použitých pomůcek, tato pravidla se obdobně použijí v případě prohlášení osob o tom, že spolu vstupují do registrovaného partnerství;

d) účast na bohoslužbě tak, že musí být dodržována následující pravidla:

- bohoslužby se v stejný čas účastní nejvýše 100 osob,
- v bohoslužebném prostoru (kostele, sboru apod.) účastníci bohoslužby dodržují minimální rozestupy 2 metry mezi sebou, s výjimkou členů domácnosti,
- účastníci bohoslužby si před vstupem do bohoslužebného prostoru povinně dezinfikují ruce,
- účastníci bohoslužby nosí ochranný prostředek dýchacích cest (nos, ústa), který brání šíření kapének, vyjma okamžiku přijetí Eucharistie/Večeře Páně,
- v rámci bohoslužby se vynechá pozdravení pokoje a žehnání se svčnou vodou a obdobné obřady,
- duchovní si dezinfikuje ruce alespoň před začátkem bohoslužby, před podáváním Eucharistie/Večeře Páně a po něm,
- délka bohoslužby se při zachování liturgických předpisů zbytečně neprodluhuje,
- bohoslužebný prostor je po bohoslužbě řádně vyvětrán a jsou dezinfikovány kontaktní plochy (kliky, lavice apod.),
- je omezen přístup věřících do dalších míst v kostele/sboru mimo hlavní bohoslužebný prostor;

stejná pravidla se použijí i pro svatby a křty; kostely/sbory mimo bohoslužeb zůstávají otevřené pro osobní modlitbu a individuální duchovní péči.

II.

Toto mimořádné opatření nabývá platnosti dnem jeho vydání.“

Výše citované mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20581/2020-1/MIN/KAN (dále jen „**opatření č. 20581**“), tak až na výjimky zakazuje provoz veřejného stravování, ubytovacích podniků a vybraných sportovních, volnočasových a kulturních zařízení, a pro provozovny, v nichž provoz takto zakázán není, stanovuje omezující opatření, a mimořádné opatření z téhož dne, č. j. MZDR 20588/2020-1/MIN/KAN (dále jen „**opatření č. 20588**“), pak zakazuje a omezuje hromadné akce nad 100 lidí.

Výše citovaná opatření č. 20581 a opatření č. 20588 (dále společně také jen „**napadená opatření**“) se navrhuje tímto návrhem zrušit pro jejich nezákonnost.

Napadená opatření představují opatření obecné povahy upravující výkon práv, k jejichž plošné regulaci není dána věcná působnost odpůrce, a jsou tak opatřeními nezákonnými, a to i z dalších, níže specifikovaných důvodů, proto se domáhám jejich zrušení dle § 101a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s.**“).

II. Aktivní procesní legitimace navrhovatele

Napadená opatření se mne subjektivně dotýkají, neboť

- v pozici spotřebitele či zákazníka mě výrazně omezují v možnostech konzumace zboží nebo služeb tím, že znemožňují provoz provozoven, které by za normálních okolností byly v provozu a jejichž služeb bych využil, resp. v těch provozovnách, které zůstávají v provozu, stanoví v některých ohledech natolik omezující opatření, že mne to od jejich využití odrazuje;
- z téhož důvodu mě omezují i v sociální oblasti, neboť zasahují do sociálních vazeb a možnosti interakce s dalšími lidmi, která se za často odehrává právě v provozovnách či dalších prostorech nebo místech, které jsou napadeným opatřením dotčeny;
- omezují mě v svobodě pohybu a pobytu a zasahují do mého soukromí, když určují podmínky, kde a za jakých okolností se mohu střetávat s jinými lidmi, nebo omezují počet lidí, které si mohu pozvat na soukromou oslavu, bez ohledu na to, jestli se tato má konat ve veřejně přístupných nebo soukromých prostorech,
- omezena je i případná volba povolání, podnikání a provozování jiné hospodářské činnosti, garantovaném čl. 26 Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“), neboť mi znemožňuje anebo výrazně omezuje výkon některých činností (přičemž je nerozhodné, zda jsem takovou činnost v minulosti vykonával – podstatné je to, že mi její výkon je buď i v teoretické rovině znemožněn anebo je výrazně omezen),
- a dále mne napadené opatření omezuje v právu přístupu ke kulturnímu bohatství garantovaném čl. 34 odst. 2 Listiny.

Podotýkám, že shora uvedená omezení se netýkají pouze mé osoby, ale je jimi dotčena podstatná část obyvatelstva České republiky. Ačkoliv tedy vzhledem k požadavkům § 101a odst. 1 s. ř. s. je z hlediska mé aktivní legitimace rozhodující pouze to, zda jsem já osobně byl napadenými opatřeními zkrácen na svých právech (resp. takovýto návrh musí navrhovatel vztahovat výlučně vždy jen ke své vlastní osobní sféře), dodávám, že k tomuto zkrácení dochází kromě mé osoby též u celé široké veřejnosti. Podávaný návrh na zrušení napadených opatření tak svým významem a dopadem výrazně přesahuje osobní sféru a zájmy mé osoby.

Je tedy nepochybné, že napadená opatření, jejichž vyslovení nezákonnosti se domáhám, zasahují do mé právní sféry a jsem tak procesně legitimován k podání návrhu na jejich zrušení. Napadená opatření zasahují do mých základních práv a narušují mou privátní sféru, možnost seberealizace, svobodného výkonu povolání či podnikatelské činnosti i interakci s dalšími osobami, a to vše bez toho, že by byla zohledňována skutečná potřeba zabránit šíření epidemie onemocnění COVID-19, jakož i účinnost prostředků, kterými by se mělo v šíření infekce bránit.

III. Odůvodnění

A) Okolnosti vydání napadených opatření

Usnesením Vlády České republiky č. 194 ze dne 12. března 2020, vyhlášeným pod č. 69/2020 Sb., byl pro území České republiky podle čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o bezpečnosti ČR**“), vyhlášen nouzový stav z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2), na dobu od 14,00 hodin dne 12. března 2020 na dobu 30 dnů. Usnesením Vlády České republiky č. 369 ze dne 9. dubna 2020, vyhlášeným pod č. 156/2020 Sb., byl na základě souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky nouzový stav prodloužen do 30. dubna 2020. O dalším prodloužení nouzového stavu, a to do dne 17. května 2020, bylo rozhodnuto usnesením Vlády České republiky č. 485 ze dne 30. dubna 2020, vyhlášeným pod č. 219/2020 Sb. Další prodloužení nouzového stavu již nebylo Vládou České republiky navrhováno a vůči široké veřejnosti bylo i prostřednictvím médií komunikováno, že Vláda České republiky další prodloužení nouzového stavu požadovat nebude a že počítá s jeho ukončením k 17. květnu 2020.

V návaznosti na vyhlášení nouzového stavu vláda přijala vícero krizových opatření, přičemž jednou z oblastí úpravy, na kterou se tato opatření zaměřila, bylo i stanovení zákazu a omezení provozu některých provozoven a dalších zařízení. Napadené opatření tak navazuje na předchozí rozhodnutí v této oblasti, které nejdříve bylo přijato krizovým opatřením vlády podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**krizový zákon**“), a následně byla opatření v této oblasti upravována mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví.

Pro posouzení kontextu postupu odpůrce při přijetí napadených opatření není bez významu ani předchozí vývoj omezování předmětných činností, proto uvádím přehled vybraných předchozích rozhodnutí v této oblasti.

Pokud jde o oblast maloobchodního prodeje zboží a služeb (tj. oblast upravená napadeným opatřením č. 20581), původně byl tento prodej zakázán (až na drobné výjimky) usnesením Vlády České republiky ze dne 14. března 2020 č. 211, publikovaném pod č. 82/2020 Sb., a to na období od 16. března 2020 do 24. března 2020. Na toto usnesení vlády bylo následně navázáno už „pouze“ mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR, kterými se zákaz/omezení maloobchodního prodeje dále prodlužoval, upřesňoval a následně i částečně zmírňoval; konkrétně se jednalo o

- mimořádné opatření ze dne 23. března 2020, č. j. MZDR 12746/2020-1/MIN/KAN,
- mimořádné opatření ze dne 30. března 2020, č. j. MZDR 13361/2020-2/MIN/KAN,
- mimořádné opatření ze dne ze dne 1. dubna 2020, č. j. MZDR 13361/2020-3/MIN/KAN,
- mimořádné opatření ze dne 6. dubna 2020, č. j. MZDR 15190/2020-3/MIN/KAN,

- mimořádné opatření ze dne 17. dubna 2020, č. j. MZDR 16193/2020-2/MIN/KAN.

Pak do věci zasáhl Městský soud v Praze, který svým rozsudkem ze dne 23. dubna 2020 ve věci sp. zn. 14 A 41/2020 zrušil vybraná mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví ČR (mezi nimi i mimořádné opatření ze dne 17. dubna 2020, č. j. MZDR 16193/2020-2/MIN/KAN), a proto byl maloobchodní prodej opětovně zakázán/omezen krizovým opatřením vlády, a to

- usnesením Vlády České republiky ze dne 23. dubna 2020 č. 453, vyhlášeným pod č. 195/2020 Sb.,
- usnesením Vlády České republiky ze dne 30. dubna 2020 č. 493, vyhlášeným pod č. 224/2020 Sb.

Do dne 24. března 2020 byly tedy předmětné povinnosti, zákazy a omezení upraveny usneseními vlády v režimu krizového zákona, od 24. března 2020 do 26. dubna 2020 byly upraveny mimořádnými opatřeními odpůrce (která byla zdejší soudem shledána protiprávními) a od 27. dubna 2020 pak byla opět upravena usneseními vlády v režimu krizového zákona, a to až do skončení nouzového stavu.

Pokud jde o oblast omezení hromadných akcí (tj. oblast upravená napadeným opatřením č. 20588), tato oblast byla řešena krizovými opatřeními vlády podle krizového zákona, konkrétně pak

- usnesením Vlády České republiky ze dne 23. dubna 2020 č. 452, vyhlášeným pod č. 194/2020 Sb.,
- usnesením Vlády České republiky ze dne 30. dubna 2020 č. 490, vyhlášeným pod č. 223/2020 Sb.

Jelikož ale k 17. květnu 2020 končí nouzový stav a tím i platnosti přijatých krizových opatření vlády, vydal odpůrce napadená opatření, kterými s účinností od 18. května 2020 navazuje na opatření platná podle výše uvedeného usnesení Vlády České republiky ze dne 30. dubna 2020 č. 493, vyhlášeného pod č. 224/2020 Sb., a usnesení Vlády České republiky ze dne 30. dubna 2020 č. 490, vyhlášeného pod č. 223/2020 Sb., a fakticky v nich v nezměněné podobě pokračuje.

B) Kritéria pro posuzování zákonnosti opatření obecné povahy a jejich vyhodnocení v posuzovaném případě

Soudní přezkum opatření obecné povahy se řídí algoritmem dovozeným soudní praxí z ustanovení § 101d s. ř. s., tj. zaměřuje se na přezkum

- 1) pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy;
- 2) otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*);

- 3) otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem;
- 4) obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); a
- 5) přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.

Tyto jednotlivé dílčí otázky jsou ve vztahu k napadeným opatřením podrobně posouzeny níže.

B.1) Pravomoc odpůrce k vydání opatření obecné povahy v režimu zákona o ochraně veřejného zdraví pro období mimo nouzový stav

Napadená mimořádná opatření byla vydána odpůrcem jako správním úřadem, který svou pravomoc dovozuje z ustanovení § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví, a příslušnost k uloženému nařízení zdůvodňuje postupem podle § 69 odst. 1 písm. b) a i) a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví.

Podle § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví platí, že Ministerstvo zdravotnictví ČR:

„nařizuje mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a mimořádná opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu nebezpečných a z nebezpečnosti podezřelých výrobků a nejakostních či z porušení jakosti podezřelých vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud mají být provedena celostátně nebo na území několika krajů, a rozhoduje o jejich ukončení včetně uvolnění výrobků na trh nebo do oběhu.“

Městský soud v Praze v obdobné věci při posuzování pravomoci odpůrce k omezování osobní svobody mimořádným opatřením vydaným dle zákona o ochraně veřejného zdraví vedené pod sp. zn. 14 A 41/2020 sice shledal, že vydávání mimořádných opatření dle zákona o ochraně veřejného zdraví majících za následek výrazná omezení základních práv a svobod bylo porušením dělby moci a takto vydaná mimořádná opatření odpůrce zrušil. V nyní posuzovaném případě je zde odlišnost spočívající v tom, že napadená opatření – byť jsou formálně vydávána ještě v době nouzového stavu – mají nabýt účinnosti až po jeho skončení, tedy odpůrce jimi stanovuje povinnosti a omezení výlučně pro dobu, kdy již nouzový stav nebude platit.

Z toho hlediska tak je nutno odpůrci přisvědčit, že pravomoc k vydání opatření obecné povahy v režimu zákona o ochraně veřejného zdraví mu za těchto okolností v obecné rovině svědčí. Musí však postupovat v mezích zákona o ochraně veřejného zdraví a nepřísluší mu rozhodovat v rozsahu, v jakém epidemiologická situace byla řešena za nouzového stavu krizovými opatřeními vlády.

Pouhé zmocnění k vydání mimořádného opatření při řešení epidemiologické situace plynoucí z ustanovení § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví neznamená, že by jakékoliv takto vydané opatření obecné povahy bylo automaticky i zákonné, jak vyplývá z rozboru dalších rozhodných otázek.

B.2) Nezákonnost pro překročení věcné působnosti a nerespektování principu dělby moci

Jsem přesvědčen, že odpůrce se při vydání napadených opatření dopustil obcházení zákona a překročil tak svou věcnou působnost, čímž nejednal v souladu s principem *intra vires*.

Základním problematickým momentem je skutečnost, že napadená opatření přímo navazují na dřívější krizová opatření vydaná vládou v průběhu nouzového stavu v režimu krizového zákona, přičemž **obsahově jsou tato nynější napadená opatření v zásadě identická** (ponechme stranou místy odlišné uspořádání jednotlivých bodů anebo drobné formulační úpravy, věcně je to totéž a zamýšlený faktický dopad na chování lidí je stejný).

Jestliže je situace dle názoru odpůrce natolik vážná, že vyžaduje takto razantní, neselektivní a celoplošná opatření spojená s výrazným zásahem do základních práv a svobod, pak je zde nepochybně naplněna hypotéza ustanovení čl. 5 odst. 1 zákona o bezpečnosti ČR a je namístě, aby byl vyhlášen (resp. ponechán) nouzový stav. Pouze za nouzového stavu je totiž možno ze strany výkonné moci takto výrazným způsobem zasahovat do základních práv a svobod lidí, a ostatně možnost realizace takového zásahu je primárním účelem, pro který by se měl nouzový stav vyhlášovat. Z postupu celé vlády opakovaně komunikované též veřejnosti prostřednictvím masmédií je ale zřejmé, že vláda již nepovažuje situaci za natolik závažnou, aby musel nouzový stav i nadále přetrvávat, o čemž svědčí i to, že vláda znovu nežádala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o souhlas s prodloužením vyhlášeného nouzového stavu. Stejně tak Poslanecká sněmovna při poslední projednávané žádosti o udělení souhlasu s prodloužením trvání nouzového stavu jasně vyjádřila svůj postoj k jejímu dalšímu trvání a tím i omezením s krizovou situací souvisejícím. Právě Poslanecká sněmovna, jíž přísluší kontrola kroků vlády v souvislosti s důvodností řešení krizové situace v režimu krizového zákona, se shodla na tom, že omezení, která vláda prostřednictvím krizové legislativy přijala, nemají trvat déle než do 17. května 2020, do kdy s trváním nouzového stavu souhlasila. Je nepochybné, že vláda tento postoj Poslanecké sněmovny aprobovala, když o další souhlas s prodloužením trvání nouzového stavu nepožádala. Z toho lze jednoznačně dovodit, že **od 18. května 2020 nejsou v České republice splněny podmínky pro to, aby nadále trval nouzový stav, proto nelze ani pokračovat v opatřeních omezujících základní práva a svobody lidí, která zde byla nastavena v průběhu nouzového stavu a podle nouzové legislativy.**

Napadená opatření tento základní předpoklad nerespektují a rozhodnutí ministra zdravotnictví (jednoho člena vlády) tak má regulovat fungování společnosti způsobem, který je možné využít toliko za výjimečné situace a postupy předvídanými krizovou legislativou při aktivaci krizového stavu ve smyslu zákona o bezpečnosti ČR. Odpůrce vůbec nerespektuje skutečnost, že samotná aktivace nouzového stavu je podle ústavního zákona o bezpečnosti ČR je výjimečnou situací, která má za následek zásah do základního principu fungování demokratického a právního státu, a to principu dělby moci. V takovém případě jde o zásah do dělby moci právem předvídaný, s předem upravenými postupy a procesy jeho realizace s cílem řešení krizové situace a nastavenými mechanismy proti jeho zneužití. Jedná se tedy o výjimečné situace, ve kterých na omezenou dobu ve stanoveném zájmu je výkonná moc posílená na úkor moci zákonodárné, ale tato nerovnováha nemůže pokračovat po skončení krizové situace. Ministr zdravotnictví, a to ani s vědomím vlády o jeho dalších krocích, si nemůže uzurpovat moc v státě a povýšit svoje rozhodování nad rozhodnutí moci zákonodárné, v tomto případě jasně prezentované jejím stanoviskem k nezbytnosti ukončení nouzového stavu a krizovými opatřeními s ním souvisejícími dnem 17. května 2020.

Odpůrce jednoznačně rozhodoval mimo své věcné působnosti, když přijal mimořádná opatření, o kterých by nemohl rozhodnout sám ani za trvání nouzového stavu, natož tak po jeho skončení. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. dubna 2020 ve věci sp. zn. 14 A 41/2020 mimo jiné vyplývá, že v době nouzového stavu nelze nahrazovat legislativní činnost vlády (ve formě krizových opatření) vydáváním mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví ČR podle zákona o ochraně veřejného zdraví, tedy že do základních práv a svobod nelze v době nouzového stavu zasahovat opatřeními obecné povahy Ministerstva zdravotnictví ČR, ale je k tomu třeba krizového opatření vlády. Z této premisy pak vyplývá, že **pokud je takovýto zásah do základních práv a svobod ze strany odpůrce nepřípustný v době nouzového stavu (kdy je obecně dovoleno za určitých podmínek i poměrně výrazně omezovat základní práva a svobody toliko rozhodnutími výkonné moci), tím spíše musí být nepřípustný v době, kdy žádný nouzový stav není, tj. v době, kdy lze do základních práv a svobod zasahovat jen zcela výjimečně a s maximální zdrženlivostí a toliko způsobem a v rozsahu stanoveném zákonem.**

Odpůrce tak nelegislativní dokument doporučujícího charakteru v médiích označovaný jako „Plán rozvolňování“ staví nad Ústavu ČR i principy právního státu, když postupy, již si v něm před časem naplánoval, realizuje bez ohledu na skutečnost, že krizová opatření jsou vázána na trvání nouzového stavu a jeho skončením pozbyly účinnosti, přičemž nemůže si vytvářet nové, s krizovými opatřeními vlády obsahově shodná mimořádná opatření toliko z důvodu, aby mohl dodržet svůj pochybný plán rozvolňování.

Je nepřijatelné, aby odpůrce svými opatřeními obecné povahy dopadajícími na období „nikoliv nouzového“ stavu (tj. na období, kdy neplatí žádná speciální omezení dle krizové legislativy a není aktivován žádný z krizových stavů) omezoval základní práva a svobody způsobem, který by dokonce i v době nouzového stavu byl nepřijatelný. Jinými slovy, pokud by takovýto postup odpůrce byl nepřijatelný v době nouzového stavu, tím spíše je nepřijatelný v době „nikoliv nouzové“. **Přesto však odpůrce napadenými opatřeními nastolil (či spíše zachoval) situaci, jako by nouzový stav i nadále trval.**

Odpůrce zde flagrantně ignoruje jasnou vůli Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyjádřenou při posledním rozhodování o prodloužení nouzového stavu (sněmovna dala jasně najevo, že nebudou-li předloženy nové relevantní důvody, tak trvání nouzového stavu po 17. květnu 2020 je neakceptovatelné).

Napadenými opatřeními se zasahuje do svobody pohybu a pobytu obyvatelstva (čl. 14 Listiny), omezuje se rovněž svobodná volba povolání a podnikatelská činnost (čl. 26 Listiny), jakož i kulturní práva (čl. 34 odst. 2 Listiny – právo přístupu ke kulturnímu bohatství). Ve všech případech se jedná o základní práva a svobody garantované ústavním pořádkem České republiky i mezinárodními dokumenty určujícími standardy ochrany lidských práv (např. Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Úmluva o ochraně základních práv a svobod). Je sice pravdou, že tato práva lze ve vymezených případech omezit, avšak s ohledem na jejich význam je každé u každého takového omezení důsledně zvažovat nevyhnutelnost takového opatření. Napadenými opatřeními je výkon těchto ústavně zaručených práv a svobod plošně odpůrcem omezován bez toho, že by odpůrci příslušela věcná působnost tak rozsáhlého zásahu do základních práv jednotlivce.

I když ochrana zdraví je cílem, který umožňuje základní práva a svobody lidí omezit, pro oprávněnost tohoto zásahu ze strany veřejné moci musí být naplněny podmínky legality, legitimacy a nezbytnosti daného zásahu v demokratické společnosti. A právě způsob, jakým o plošném omezení základních práv bylo rozhodnuto, podmínku legality nenaplnuje.

S ohledem na význam základních práv, která jsou napadenými opatřeními omezována, jakož i na jejich rozsah a dopad na celé území státu a na všechny zde se nacházející osoby, nelze postup odpůrce považovat za souladný s jeho věcnou působností. Napadená opatření by z hlediska podmínky legality zásahu do základních práv jednotlivce byla oprávněna přijmout toliko vláda podle krizového zákona za trvání nouzového stavu.

Nelze přitom opomenout, že ve vztahu k omezení/zákazu maloobchodního prodeje a služeb, již v jiné věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 14 A 41/2020 bylo rozsudkem ze dne 23. dubna 2020 rozhodnuto, že odpůrci věcná působnost k jejich plošnému omezování nepřísluší ani za nouzového stavu, natož tak v době po jeho skončení.

Problematický je také paušální a neselektivní rozsah napadených opatření. Opatření č. 20588 bylo vydáno s poukazem na § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví. Předmětné ustanovení ale předpokládá možnost zásahu do svobody pohybu a pobytu toliko ve vztahu k omezenému okruhu osob a toliko k vymezené části území, když v ustanovení § 69 odst. 1 písm. b) umožňuje mimořádným opatřením upravit „*zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami*“, který lze realizovat omezením slavností, divadelních a filmových představení, sportovních a jiných shromáždění. Odpůrce ale neomezuje tyto akce toliko za účelem zabránění styku osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami, ale přikračuje k omezení vybraných akcí obecně, bez ohledu na existenci podezření z nákazy a dokonce zakazuje i soukromé oslavy (s účastí nad 100 osob), jejichž pořádání není a nemůže podléhat povolovacímu režimu nebo dohledu veřejné moci a režim § 69 odst. 1 na ně nemůže dopadat. Odpůrcem uskutečněná interpretace § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví je tak neakceptovatelná a nesouladná se základním pravidlem výkladu právních norem zasahujících do práv a svobod jednotlivců, jež lze interpretovat toliko restriktivním způsobem.

Odpůrce zákonný požadavek „*zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami*“ plynoucí z § 69 odst. 1 písm. b) nerespektuje ani při zákazu nebo omezení provozů, které nařídil v opatření č. 20581. Nejenom, že nerespektuje požadavek přijímání omezení toliko zacílených na zamezení kontaktu toliko s osobami podezřelými z nákazy, ale přistupuje i k zákazům a omezením prodeje a služeb, ke kterému dle daného ustanovení nemá zmocnění. V článku I. bod I. napadeného opatření č. 20581 omezuje provoz stravovacích služeb způsobem, který u velké části jejich provozovatelů, fakticky představuje zákaz provozu (tj. pokud součástí provozovny není venkovní prostor). Úplný zákaz provozu stravovacích služeb přitom ustanovení § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví nepředpokládá, pouze omezení v nezbytném rozsahu zacílené na zabránění kontaktu osob s podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami. Skutečnost, že odpůrce svůj postup v opatření č. 20581 opřel o též ustanovení § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně zdraví, neznamená, že pod předmětné ustanovení se může podřadit cokoliv. Jedná se o možnost přijmout mimořádné opatření v oblasti činností, jež nejsou řešené předchozími situacemi pod písm. a) až h), tj. slovy zákona „*další činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku*“, avšak ani to odpůrce neopravňuje, aby podle písm. i) omezoval práva jednotlivců nad rozsah limitů jejich možného omezování vymezeného v § 69 odst. 1 písm. a) až h) zákona o ochraně veřejného zdraví. Omezení možnosti pohybu a pobytu osob a limity tohoto omezení určuje již ustanovení § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví, proto tyto limity (omezení toliko skupiny osob) nelze obcházet aplikací ustanovení § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví a považovat je za generální licenci k zákazu jakékoliv činnosti nebo omezování jakýchkoliv práv v jakémkoliv rozsahu, jak k tomu přistupuje ministerstvo zdravotnictví.

Odpůrce tak paušální úpravou a neselektivním rozsahem zákazů a omezování nařízených napadenými opatřeními na celém území České republiky překračuje svou věcnou působnost stanovenou zákonem o ochraně veřejného zdraví při řešení epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku. Zasahuje tak nejen do hospodářských práv provozovatelů obchodů a služeb, ale i do práv jednotlivců, kterým neumožňuje tato služby využívat, přičemž opatřením č. 20588 dochází i k omezování základních práv, když je omezována svoboda pohybu a pobytu, ale omezováním konání náboženských akcí i svoboda náboženská.

Tento výklad byl ostatně aprobován též v bodě 153 odůvodnění již citovaného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. dubna 2020, sp. zn. 14 A 41/2020, kde soud uvádí:

„Nadto soud okrajem poznamenává, že takto razantní a plošné omezení základních práv a svobod presumuje krizový zákon spíše než § 69 zákona o ochraně veřejného zdraví. Zákon o veřejném zdraví takto z hlediska omezení svobody pohybu stanoví v § 69 odst. 1 písm. b), že může být přijat zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami, včetně omezení cestování z některých oblastí a omezení dopravy mezi některými oblastmi. Formulace „skupiny osob“ a „některé oblasti“ soud vede k závěru, že zákonodárce příliš nepočítal s tím, že by bylo možno takto mimořádné opatření vztáhnout na celé území České republiky a všechny jeho obyvatele. V každém případě, pokud byl vyhlášen nouzový stav, měla vláda k dispozici možnost omezit svobodu pohybu dle krizového zákona, který předjímá, že může být tato svoboda pohybu omezena na „vymezených místech nebo území“, což je v dané věci zásadní. Tato formulace nikterak nevyklučuje, že vymezeným územím může být celá Česká republika, naopak a contrario z § 14 odst. 4 písm. h) vyplývá, že zákonodárce předjímal, že takto vláda může omezit svobodu pohybu na celém území státu. A stejné platí též ve vztahu k omezení práva na svobodu podnikání.“

Ze všech výše uvedených důvodů tak je nutno uzavřít, že odpůrce při přijímání napadených opatření vybočil z mezí své věcné působnosti. Již toto porušení je samo o sobě postačujícím důvodem pro zrušení napadených opatření.

B.3) Nedodržení požadavku zákonnosti postupu

S ohledem na výše dovozenou nezákonnost z důvodu věcné nepříslušnosti odpůrce je zřejmé, že již samotné vydání napadeného opatření jako aktu *ultra vires* nemůže být souladné se zákonem stanoveným postupem při řešení epidemiologické situace mimořádným opatřením ministerstva zdravotnictví, jako správního orgánu na úseku ochrany zdraví. Nadto ale ani další požadavky pro vydání opatření obecné povahy jako správního aktu nejsou naplněny.

Podle čl. 4 odst. 2 Listiny: „Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou základních práv a svobod (dále jen "Listina") upraveny pouze zákonem.“ Omezení základního práva tedy, musí plynout ze zákona. V předmětné věci návrh směřuje proti části opatření obecné povahy, kterým je zasahováno do základních práv jednotlivců způsobem, který zákon nepředpokládá. Odpůrce napadenými opatřeními omezuje základní práva a svobody zaručené na ústavní úrovni ve snaze řešit situaci, která – jak vyplývá z odpůrcem prosazovaných mimořádných opatření – by svojí závažností vyžadovala vyhlášení nouzového stavu, toliko v režimu zákona o ochraně veřejného zdraví, který ale možnosti jejich omezení v takovémto rozsahu neupravuje. Nerespektuje tak ani povahu opatření obecné povahy jako správního aktu, který může pouze konkretizovat podle potřeb dané situace práva a povinnosti či jiné právní následky vyplývající ze zákona, a nikoliv stanovovat nové.

Nedodržení řádného postupu pro rozhodnutí o takto závažném omezení základních práv a svobod jednotlivců pak má negativní vliv i na publicitu napadených opatření a na reálnou aplikaci zásady *ignorantia legis non excusat* (v širším smyslu). Na rozdíl od krizových opatření vlády se mimořádná opatření odpůrce nepublikují ve Sbírce zákonů; jsem přitom přesvědčen, že **při takto zásadním a rozsáhlém zásahu do základních práv a svobod jednotlivců je naprosto nezbytné trvat na tom, aby příslušný právní instrument, jímž se takový bezprecedentní zásah realizuje, byl publikován též ve Sbírce zákonů.** Je zcela absurdní, že opatření, kterými se takto zasahuje do ústavního pořádku České republiky, nemusejí být vůbec na této úrovni publikována. Veřejnost je zde nucena tato opatření komplikovaně dohledávat na úřední desce odpůrce, případně se spoléhat na ně vždy zcela přesné a úplné informace sdělované prostřednictvím médií (nehledě na to, že informace v médiích nemají úřední povahu a nelze se jich právně dovolávat).

Ačkoliv zákonný rozsah povinné publikace napadených opatření považuji s ohledem na závažnost jejich obsahu za nedostatečný, odpůrce nezajišťuje publikaci svých mimořádných opatření dokonce ani v tomto rozsahu, který mu zákon předepisuje (a který by z materiálního hlediska byl i tak nedostatečný); jmenovitě pak mám za to, že není zcela naplněn § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), podle něhož orgán, který opatření obecné povahy vydal, je „*zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká*“. V posuzovaném případě se napadená opatření týkající fakticky všech obcí v České republice, neboť zákazy a omezení vyhlášená odpůrcem mají generální plošnou platnost, a tudíž by napadená rozhodnutí měla být zveřejněna též na úředních deskách všech obecních úřadů v České republice. Namátkovou kontrolou jsem však zjistil, že k takové publikaci nedochází. Není samozřejmě v silách návrhatele předložit soudu důkazy o zveřejnění či nezveřejnění na úředních deskách všech obcí v České republice; domnívám se, že je na odpůrci, aby splnění této povinnosti doložil (pakliže takovou publikaci ve skutečnosti zajišťuje, nebude určitě problémem, aby k tomu předložil důkazy).

K otázce publikace pak není bez zajímavosti ani recentní usnesení Ústavního soudu ze dne 22. dubna 2020, sp. zn. Pl. ÚS 8/20, které se sice vztahovalo k vyhlášení nouzového stavu, nicméně některé úvahy jsou inspirativní i zde. Srov. zejména bod 31 odůvodnění:

„(...) publicita vyhlášení nouzového stavu musí být maximální, a tedy účinná a efektivní. (...). Ústavní soud v tomto ohledu pouze uvádí, že poskytuje-li právní řád řadu způsobů publikace rozhodnutí o nouzovém stavu prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, měla by jich vláda využít plně a komplexně tak, aby se o vyhlášení nouzového stavu mohl dozvědět opravdu každý. Oznámení nouzového stavu (jen) na tiskové konferenci vhodným způsobem publikace v případě tak závažného aktu podle Ústavního soudu není – na jeho rozhodnutí to však nic nemění.“

Napadená rozhodnutí měla být – vzhledem k jejich generálnímu dopadu na všechny jednotlivce – vyhlášována takovým způsobem, aby se o nich mohl každý dozvědět (předpokládám, že účelem sledovaným odpůrcem je to, aby se jím přijatá mimořádná opatření v první řadě dodržovala, a nikoliv aby se orgány veřejné moci snažily adresáty těchto opatření „nachytat“ při jejich nedodržování vyvolaném mnohdy jen tím prostým faktem, že o jejich obsahu tyto adresáti nevěděli).

Rovněž způsob, jakým odpůrce odůvodnil napadená opatření, není dostačující. Ačkoliv je odůvodnění poměrně obsáhlé (ve srovnání s mimořádnými opatřeními, která odpůrce vydával v dřívějších fázích pandemie onemocnění COVID-19) a obsahuje i různé statistické a další údaje vyvolávající dojem odborně zdatného a informačně hodnotného textu, **ve skutečnosti se jedná pouze o kompilaci obecných proklamací doprovázených z kontextu vytrženými statistickými údaji, jejíž reálná informační hodnota ve vztahu k materiálnímu obsahu nařizovaných opatření je velmi omezená.** Odůvodnění napadených opatření ale neobsahuje žádné konkrétní údaje a úvahy zdůvodňující konkrétní rozsah přijímaných opatření a konkrétní číselné hodnoty, které jsou v této souvislosti stanoveny jako minimální či maximální přípustné (např. jak byla určena rozhodná prodejní plocha 5 000 m²? proč se někde vyžaduje *social distancing* v rozsahu 2 metrů a jinde 4 metrů? a proč jsou to zrovna ty 2, resp. 4 metry, a ne třeba 1,5 metru? proč se u zoologických zahrad požaduje max. 150 návštěvníků na hektar plochy, a ne třeba 100 nebo 200? atd.). Není tak jasné, nakolik jsou konkrétní opatření podložena vědeckými důvody (resp. které konkrétní odborné aspekty byly odpůrcem zvažovány), nebo zda jsou určeny jen na principu náhody.

Z odůvodnění napadeného opatření rovněž není zřejmé, že by byla odpůrcem jakkoliv zvažována kritéria pro naplnění požadavku legitimacy zásahu do základních práv a svobod (potřebnost, vhodnost, proporcionalita).

Odůvodnění napadených opatření tak nespĺňuje základní kvalitativní požadavky stanovené pro odůvodnění opatření obecné povahy jako správního aktu. Nelze z něj dovodit správnost a zákonnost postupu odpůrce ani úvahy, jimiž se při svém rozhodování zasahujícím do základních práv jednotlivce řídil. Není z něj ani zřejmé, že by se s otázkou možnosti omezit základní práva jednotlivce a dodržením ústavních limitů pro takovéto omezení vůbec zabýval a proporcionalitu svého postupu zvažoval. Je tedy otázkou, zda napadená opatření nejsou z tohoto důvodu též nepřezkoumatelná.

Lze tak uzavřít, že odpůrce nejen že překročil meze své věcné působnosti, ale zároveň ani nedodržel řádný procesní postup při jejich přijímání a publikaci.

B.4) Nezákonnost z hlediska materiální podstaty omezení a způsobu jeho určení

Vzhledem k nedostatečnému odůvodnění napadených opatření lze o skutečných důvodech a o materiálním aspektu těchto opatření pouze spekulovat a navíc navrhovatel není odborníkem v oblasti epidemiologie, nicméně i tak lze o vhodnosti přinejmenším některých z přijímaných opatření pochybovat.

V obecné rovině asi lze souhlasit s premisou, že čím více se omezí interpersonální kontakt, tím hůře se bude onemocnění COVID-19 (resp. i jakákoliv jiná nemoc přenosná osobním kontaktem) šířit. Z napadených opatření je ale zřejmé, že **k různým společenským aktivitám je ze strany odpůrce přístupováno různě a že zatímco v některých případech jsou omezení prakticky absolutní (např. nemožnost provozování restaurace bez předzahrádky), tak v jiných případech jsou omezení v podstatě jen kosmetická, případně reálně nekontrolovatelná a nevymahatelná.**

Není zřejmé, jakým způsobem zde odpůrce zajistil respektování zásady dle § 2 odst. 4 správního řádu („*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“). Při porovnání vybraných činností, které jsou z epidemiologického hlediska srovnatelně závažné, pak vyplyne, že jejich úprava je diametrálně odlišná (např. proč musí být zachovávány odstupy v divadlech, když na svatebním obřadu to nutné není? čím se tyto dvě příležitosti tak moc z hlediska veřejného zdraví liší, že jsou upraveny takto odlišně? atd.). Mám nicméně za to, že vzhledem k nedostatečnému odůvodnění těchto aspektů ze strany odpůrce lze v těchto ohledech pouze spekulovat a nic to nemění na faktu, že napadená opatření jsou nezákonná již z výše uváděných důvodů, bez ohledu na jejich materiální obsah.

Jedním z atributů právního státu je i respektování principu právní jistoty. „Právní jistotou přitom není míněna absolutní neměnnost práva neboli jeho 'statika'. V uvedeném kontextu je chápána ve smyslu určitosti a konstantnosti přisuzování významů právnímu textu, tj. jako určitost stanovování obsahu právních norem a konstantnost jejich aplikace, jako stejné rozhodování ve stejných případech.“¹

Napadenými opatřeními však princip právní jistoty i princip legitimního očekávání byly porušeny. Jak je již zmíněno výše, vláda veřejně deklarovala, že o další prodloužení nouzového stavu za 17. květen 2020 nebude žádat, a tudíž bylo možno důvodně předpokládat, že krizová opatření vlády budou od 18. května 2020 zrušena, případně že na ně bude navázáno legálními mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR, která však svým obsahem nebudou identická s končícími krizovými opatřeními vlády. Naopak nebylo možno legitimně očekávat, že by se vláda, resp. odpůrce, odhodlali – navzdory pravomocnému rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 14 A 41/2020 – znovu omezit základní práva a svobody formou „pouhého“ mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR a fakticky tak prodloužit nouzový stav v České republice.

Princip legitimního očekávání je dále nabouráván i časovým harmonogramem vydávání a zveřejňování napadených opatření, když tato opatření, která jsou účinná od pondělí 18. května 2020 v 00:00 hod. (tj. půlnoc v noci z neděle na pondělí), byla na internetových stránkách odpůrce publikována v pátek 15. května 2020 v pozdních večerních hodinách (viz časové údaje u jednotlivých příspěvků na <http://mzcr.cz/obsah/aktualni-mimoradna-opatreni-a-rozhodnuti-ke-covid-19-4135-1.html>). Není jasné, co vedlo odpůrce k tomu, že s vydáním napadených opatření vyčkával až do poslední chvíle, ačkoliv prodloužení nouzového stavu pouze do 17. května 2020 bylo Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky odsouhlaseno již 28. dubna 2020 a již v té době bylo zcela zřejmé, že sněmovna již další prodloužení – aniž by nastala podstatná změna okolností – neakceptuje.

Tímto postupem odpůrce mohou vznikat rozsáhlé škody na straně dotčených maloobchodních provozovatelů – např. u restaurací si lze představit, že provozovatel provedl nejpозději v pátek (poslední pracovní den) nákup zásob na příští týden, přičemž až v pátek v noci se dozvěděl, že v pondělí nebude moci otevřít.

Zde je nutno zdůraznit, že až do okamžiku publikace napadených opatření bylo možno (mj. i ve světle již několikrát odkazovaného pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 14 A 41/2020) důvodně vycházet z toho, že 18. květnem 2020 odpadnou všechny restriktce aktuálně zavedené krizovými opatřeními vlády. Nelze po adresátech právních norem (a případných opatření obecné povahy) požadovat, aby s jakýmkoliv přípravami na obnovení omezených aktivit z opatrnosti vyčkávali až do poslední chvíle a ověřovali, zda se příslušný orgán náhodou neusmyslel v poslední chvíli něco změnit nebo vyhlásit.

---

¹ Nález Ústavního soudu ČR ze dne 7. 6. 1995, sp. zn. Pl. ÚS 4/95 (168/1995 Sb.).

Navrhovatel si je vědom skutečnosti, že Vláda ČR svým usnesením č. 537 ze dne 11. května (nepublikovaným ve Sbírce zákonů) vzala na vědomí vydání některých mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví, což ale na výše uvedené argumentaci nic nemění. Tento krok vlády je nestandardním postupem, kterého význam není zřejmý. Jak může být vzato na vědomí opatření obecné povahy ministerstva zdravotnictví před tím, než vůbec bylo vydáno? Byla to snad snaha uložit ministroví zdravotnictví pokyn vydat takováto opatření obecné povahy, tj. uložit mu povinnost konat mimo svou působnost plynoucí mu ze zákona? To ale vládě nepřísluší. Z tohoto usnesení vlády, které vybočuje z režimu způsobu a oblasti jejího rozhodování, a které vlastně ani jejím rozhodnutím není (pouze bere na vědomí něco, co ještě v té době neexistuje), nelze dovozovat, že občané a podnikatelé měli skutečně očekávat, že odpůrce takováto rozhodnutí učiní, obzvláště za situace, když již v jiné věci bylo soudem pravomocně stanoveno, že rozhodování v předmětné oblasti plošným způsobem závazným pro celé území České republiky mu nepřísluší.

B.5) Nezákonost pro nerespektování proporcionality mezi omezením základních práv a ochranou veřejného statku

Posuzování proporcionality napadených opatření je v zásadě nadbytečné, jestliže bylo shora uvedenými úvahami shledáno, že daná opatření byla vydána v rozporu s věcnou působností odpůrce, nebyla u nich dodržena procesní pravidla a konečně nejsou ve své aktuální podobě patrně ani „vhodné“, resp. že nevedou ke sledovanému cíli. I když ale od této skutečnosti odhlédneme, nelze konstatovat, že by daná opatření byla „nezbytná“. Nezbytnost omezení základních práv jednotlivce je potřeba posuzovat v návaznosti na sledovaný legitimní cíl. Napadená opatření absolutně nerespektují rovnováhu mezi soukromým a veřejným zájmem a necílí toliko na situace, kdy by se soukromý zájem dostával do konfliktu se zájmem veřejným. K omezování základních práv a svobod jednotlivců zde dochází plošně, bez kvalifikovaného zvažování vztahu k epidemiologickému riziku. Není tak respektován princip proporcionality mezi omezením příslušných práv nebo svobod a účelem, kterého se má stanoveným omezením dosáhnout (řešení epidemiologické situace související se šířením koronaviru).

Zejména je třeba poukázat na skutečnost, že míra omezení či úplného zákazu vybraných činností zjevně nekoresponduje s jejich epidemiologickou závažností a s reálným rizikem šíření onemocnění COVID-19, např.:

- Proč nelze provádět prohlídky vnitřních prostor v hradech a zámcích (byť třeba s omezeními ohledně velikosti skupin, odstupů atd.), ale návštěvy divadel, kin, sportovišť apod. možné jsou?
- Proč je u zoologických zahrad a podobných provozů (které jsou venkovního charakteru) omezen počet návštěvníků na jednotku plochy (150 osob na jeden hektar), zatímco např. v obchodních centrech (což je zásadně vnitřní provoz) takové omezení není a jediný požadavek je vzájemný odstup 2 metry (což umožní rozhodně větší koncentraci než 150 osob na jeden hektar)?

- Proč je v muzeích, galeriích apod. rovněž stanovena maximální koncentrace osob a v nákupních centrech nikoliv?
- Proč jsou zakázány činnosti, které jsou živností podle živnostenského zákona a při nichž dochází k porušování integrity kůži, ačkoliv provozy se srovnatelným epidemiologickým rizikem (holičství, kadeřnictví, kosmetické salóny) povoleny jsou?
- Proč na sportovištích apod. smějí být užívány toalety, ale šatny a sprchy nikoliv? Jaké je vůbec např. epidemiologické riziko ve sprchách?
- Proč v případě sportovců je povoleno sportování až o 100 osobách, zatímco ostatní lidé smějí pobývat maximálně v 10členných skupinách? Čím přesně jsou osoby, které aktivně sportují (tj. lze u nich předpokládat např. zvýšenou produkci potu, zrychlené dýchání spojené s větší produkcí kapének apod.), méně rizikové než osoby poklidně stojící (a současně nesportující) např. v parku?

Takovýchto příkladů by bylo možno identifikovat celou řadu, přičemž posouzení těchto diskrepancí je opět fakticky znemožněno tím, že napadená opatření nejsou řádně odůvodněna.

Současná úprava v napadených opatření tak nejen že nerespektuje kritérium nezbytnosti zásahu do základních práv jednotlivce, ale i vyvolává pochybnosti o rovnosti v přístupu a vede úvahám o nepřímé diskriminaci.

IV. Závěrečné shrnutí

Soudní přezkum opatření obecné povahy se řídí shora uvedeným algoritmem, tj. zaměřuje se na přezkum 1) pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*); 3) otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; 4) obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); a 5) přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.

Je zřejmé, že napadená opatření jsou nezákonná již po přezkumu realizovaném v druhém kroku stanoveného algoritmu, tj. pro překročení věcné působnosti odpůrce, což je samo o sobě důvodem pro jejich zrušení pro nezákonnost, ale v odůvodnění svého návrhu jsem poukázal i na další vady, pro které napadená opatření nemohou obstát.

Napadená opatření nesplňují požadavek legality, legitimacy ani nezbytnosti omezování základních práv. Individuální práva jednotlivce by neměla být obětována libovůli veřejné moci toliko s poukazem na možnou hrozbu a výjimečnost situace bez dodržování základních principů demokratického a právního státu a zákonných postupů při řešení této situace.

Napadené opatření obchází krizovou legislativu tím, že fakticky implementuje opatření akceptovatelná toliko v rámci krizového stavu, a navíc nerespektuje požadavek proporcionality omezení práv a možným ohrožením veřejného zdraví.

I když nadále platí stav celosvětové pandemie onemocnění COVID-19, v mnoha geografických částech České republiky i při mnoha typech aktuálně „zakázaných“ sociálních interakcí se hrozba nekontrolovaného komunitního přenosu stává toliko abstraktní.

Zákazy a omezení obsažené v napadených rozhodnutích jsou nástrojem, který je zaměřen spíše na abstraktní hrozbu, a necílí toliko na situace, kdy by riziko šíření viru mohlo být reálným a zájem eliminovat jej oprávněným. Nerozlišuje se ani charakter různých druhů prostředí a s ním související odlišnosti v možném šíření nákazy. S ohledem na rozsah, v jakém je šíření onemocnění COVID-19 na území České republiky zaznamenáno, nelze zřejmě ani hovořit o významném epidemiologickém riziku. Incidence počtu onemocnění na 100 000 obyvatel tvrzením o významném riziku šíření epidemie, kterému je potřeba zabránit paušálním zasahováním do základních práv jednotlivců, nenasvědčuje.

Za současného stavu nelze dovést, že ukládané povinnosti jsou přiměřená sledovanému cíli.

Legitimita zásahu do základních práv jednotlivce si vyžaduje i vyvažování konfliktu, který vzniká mezi požadavkem ochrany základních práv (práva pohybu, práva na podnikání atd.) a ochranou veřejného statku (ochrany zdraví). Co je jádrem vůle státu? Zamezit šíření infekce? Potom musí postupovat tak, aby se zohledňovala efektivita nástrojů, které k tomu chce využít, a současně se při jejich zavádění respektovaly principy demokratického právního státu, jehož atributem je i respekt k právům a svobodám jednotlivců (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR).

Napadená opatření tak představují nezákonný právní akt, kterým nelze zasahovat do základních práv jednotlivců pro absenci věcné příslušnosti odpůrce k tak rozsáhlému omezení práv a nerespektování ústavních limitů omezení základních práv jednotlivce ze strany veřejné moci umožňujících.

V.

Závěrečný návrh

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby soud mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20581/2020-1/MIN/KAN, a mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 15. května 2020, č. j. MZDR 20588/2020-1/MIN/KAN, pro nezákonnost zrušil dnem právní moci rozhodnutí a přiznal mi náhradu nákladů řízení.

JUDr. Adam Černý